

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/52/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010265
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3617010265.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 31. júla 2018 prejednal odvolania obžalovaných

nar. nar. XX.XX.XXXX v V., bytom G. Y., F. XXX/X, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Leopoldov

X) H.

nar. XX.XX.XXXX v L. X., trvale bytom L. X. L., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Leopoldov,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/102/2017 zo dňa 22. marca 2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaných z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné,

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. Partizánske sp. zn. 2T/102/2017 zo dňa 22. marca 2018 boli obžalovaní H. P. a H. B. uznaní vinnými z obžalovaný X./ H. P. v bode 1. rozsudku obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.), obžalovaný 2/ H. B. v bode 2. rozsudku prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov na tom skutkovom základe, že 1./ obžalovaný č. 1/ H. P. si od presne nezistenej doby, od doposiaľ nezistenej osoby a nezisteným spôsobom zadovážil a až do 15.10 hod. dňa XX.XX.XXXX v obci P. pri reštaurácii G., v peňaženke čiernej farby s označením "D.", napriek tomu, že bol dňa 29.04.2015 odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi pod sp. zn. 3T/31/2015, právoplatným dňa 29.04.2015 za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. a/, písm. d/ Trestného zákona, bez povolenia neoprávnene prechovával

- 11 ks plastových vreciek s uzatváracou lištou s obsahom hrubšej kryštalickej látky bielej farby, farebne a morfológicky zhodnej vo všetkých vreckách celkovou hmotnosťou 3,87g (cca 0,35 g/vrecko), s obsahom metamfetamínu 77,9 % hmot. (báza) - 3015 mg čistej látky, čo zodpovedá 75 až 302 bežným jednotlivým dávkam,
- 1 ks zatavenej injekčnej striekačky s obsahom bielej kryštalickej látky o hmotnosti 0,22 g, s obsahom metamfetamínu 78,2 % hmot. (báza) - 172 mg čistej látky, čo zodpovedá 4 až 17 bežným jednotlivým dávkam,

- 1 ks plastového vrečka s uzatváracou lištou s obsahom 2 ks ďalších plastových vreciek s uzatváracími lištami s obsahom hrubšej bielej kryštalickej látky, farebne a morfológicky zhodnej v oboch vreckách s celkovou hmotnosťou 0,42 g (0,20 g a 0,22 g), s obsahom metamfetamínu 80,0 % hmot. (báza) - 336 mg čistej látky, čo zodpovedá 8 až 34 bežným jednotlivým dávkam, ktoré boli nájdené pri prehliadke motorového vozidla zn. O. H., ev. č. J. ktorého majiteľom je obžalovaný H. P., pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok; 2./ obžalovaný č. 2/ H. B. si dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX hod. od doposiaľ nezistenej osoby menom H. zadovážil a až do 15.10 hod. dňa 10.07.2017 v obci P. pri reštaurácii G. bez povolenia neoprávnenne prechovával jedno plastové vrečko s uzatváracou lištou, v ktorom sa nachádzali 4 ks papierových skladačiek žltej farby s obsahom bielej kryštalickej látky, farebne a morfológicky zhodnej vo všetkých 4 skladačkách s celkovou hmotnosťou 0,18 g, s obsahom metamfetamínu 79,0 % hmot. (báza) - 142 mg čistej látky, čo zodpovedá 4 až 14 bežným jednotlivým dávkam, ktoré boli vydané obžalovaným H. B. pri osobnej prehliadke, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Boli za to odsúdení obžalovaný X./ H. P. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. por. a § 78 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil ochranný dohľad na 2 roky; obžalovaný 2/ H. B. podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. n/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení odvolaniami napadli obaja obžalovaní. Svoje odvolania odôvodnili prostredníctvom obhajcov.

Obžalovaný P. v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že skutok sa nestal, nebolo dokázané, že ho spáchal a rozsudok trpí závažnými vadami. Nebola naplnená ani subjektívna, či objektívna stránka pre žalovaný trestný čin. Neboli produkované žiadne dôkazy spájajúce obžalovaného s predmetnou peňaženkou D. /v ktorej boli nájdené dávky drogy/. Obžalovaný jasne popísal, že peňaženku našiel a o jej obsahu nevedel. Ostatné dôkazy označil obžalovaný za nezákonné. Kamerový záznam bol nezákonný taktiež, pretože s ním polícia nezákonne nakladala. Záznam nie je zreteľný, je prerušený, ide o časť vytrhnutú z konceptu. Následne príchod hliadky na miesto je pochybný, pretože hliadka uvádzala, že išli na miesto na základe informácií o predaji drog. Vôbec však osoby nepoučili o zákonných právach. Výpovede členov hliadky obsahujú rozpory. Osobná prehliadka vykonaná vyšetrovateľom, odobraté stery z rúk a nechtov, nestotožnili obžalovaného s predmetnou peňaženkou. Bezpečnostná prehliadka vykonaná obžalovanému nespĺňala kritéria podľa zákona. Súd vo svojich úvahách prisudzuje obžalovanému obsah a motív, ktoré jeho konanie nemalo. Opiera svoje nesprávne úvahy o odposluchy, prepisy telefonických hovorov. Pri ich vyhodnotení však možno dospieť k záveru, že ide o bezobsažný dôkaz. Vyšetrovateľ sa snaží vytvoriť dôkaz a súvislosť, tam, kde nie sú. V ďalšom sú v odvolaní obžalovaného citované § 8, 9, 18, 22 zákona o policajnom zbore a § 104 Tr.por. Obžalovaný má za to, že dôkazy získané bez náležitého poučenia a na základe nedôvodnej bezpečnostnej prehliadky nemožno konvalidovať neskoršími úkonmi orgánov činných v trestnom konaní. Namietajú aj daktyloskopické skúmanie, pretože na peňaženke sa nenašli odtlačky prstov obžalovaných. Cituje aj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, či Krajského súdu Trenčín a Okresného súdu Pezinok. Navrhuje zrušiť nezákonný rozsudok v celom rozsahu a oslobodiť obžalovaného spod obžaloby eventuálne vrátiť vec prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný B. v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že súd neaplikoval u neho ustanovenie § 36 písm. I Tr.zák. ako poľahčujúcu okolnosť, hoci sa k trestnému činu priznal a tento oľutoval. Súd nedôvodne považoval toto jeho oľutovanie za neúprimné, pretože nespôlupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a jeho verzia o nadobudnutí pervitínu je pochybná. Je tiež nedôvodná domienka súdu, že obžalovaný špekuloval o dosahu jeho doznania na ďalšie osoby. Okolnosť, že bol odsúdený a uprednostnil zadovážovanie drogy pred plnením si zákonnej povinnosti vyživovať iného je nekorešpondujúce, súd toto odsúdenie nemal už analyzovať. Taktiež nemal súd konštatovať primeranosť

dvoch rokov trestu s uložením ochranného liečenia ambulantnou formou. Súd mal podrobnejšie odôvodniť potrebu individuálnej prevencie pri ukladaní trestu. Žiada preto uloženie trestu na začiatku trestnej sadzby.

K odvolaniam obžalovaných sa vyjadril aj prokurátor. Ten v písomných dôvodoch uviedol, že považuje rozsudok za zákonný a vecne správny. Obžalovaného P. z trestnej činnosti usvedčujú nielen priamy svedok C. F., či K. H., ale aj zápisnica o vykonaní prehliadky iných priestorov, videozáznam z kamerového systému z parkoviska v obci P., závery znaleckého posudku znalca. Nedá sa opomenúť skutočnosť, že v aute obžalovaného P. sedeli dve osoby užívajúce pervitín, pervitín sa u nich aj našiel, a obžalovaný s nimi telefonicky komunikoval, pričom v jeho vozidle je následne pervitín nájdený. Tvrdenie obžalovaného o pôžičke peňazí svedkovi L. tento odmietol potvrdiť, ani obžalovaný a ani jeho družka nevedeli uviesť kam išli kúpiť zájazd za zadržanú im sumu peňazí, čo taktiež znižuje vierohodnosť ich tvrdení. Treba zdôrazniť, že výpoveď obžalovaného a jeho družky taktiež nie sú v súlade ohľadom zaistenej peňaženky D., a nezodpovedajú ani kamerovému záznamu, z ktorého vidno manipuláciu obžalovaného P. z peňaženkou. K nezákonnosti nahrávky, ktorá bola vyhotovená súkromnou osobou a vydaná ako vec dôležitá pre trestné konanie, je potrebné uviesť, že výber dôkazu je oprávnením policajta. Peňaženka bola obžalovanému odňatá zákonným spôsobom po zákonom poučení, nie ako na základe bezpečnostnej prehliadky. Žiaden dôkaz v trestnej veci obžalovaných nie je výsledkom priamej, či nepriamej činnosti príslušníkov polície, ale je výsledkom vyšetrovacích úkonov v zmysle ustanovení Trestného poriadku.

K odvolaniu obžalovaného H. P. podanému voči výroku o vine aj treste :

Predmetná peňaženka D., o ktorej obžalovaný namieta, že nie je dôkaz o spojení tejto s jeho osobou, bola nájdená vo vozidle obžalovaného. Priateľka obžalovaného a spoluobžalovaný B. sediaci s ním vo vozidle, popreli jej vlastníctvo. Zároveň v nej bol nájdený metamfetamín (podľa záverov znaleckého posudku KEÚ PZ), pričom obžalovaný mal podľa znaleckého skúmania na steroch rúk zistenú prítomnosť metamfetamínu. Sám uvádza, že závislý nie je, metamfetamín nikdy neužíval, o čom svedčí aj ďalší znalecký posudok na jeho osobu. Okresný súd dospel preto k správnenému záveru, že uvedené skutočnosti sú dostatočným spojením obžalovaného s predmetnou peňaženkou. Obrana obžalovaného, že peňaženku našiel a nič o jej obsahu nevedel, sa javí ako účelová. Nie je zrejmé, prečo ju potom schovával pred príslušníkmi polície, ak nevedel nič o jej obsahu. Uvedené jeho tvrdenia vyznievajú nevierohodne, ak obsah peňaženky nechytal, z akého dôvodu mal na steroch rúk stopy metamfetamínu.

Ohľadom kamerového záznamu, ktorý zabezpečovala polícia, a z ktorého je zrejmé, že obžalovaný vybral tmavý predmet z vrečka svojich teplákov, je potrebné uviesť, že nejde o záznam informačno-technických prostriedkov zabezpečených v zmysle Trestného poriadku. Tieto sa musia predkladať celé, avšak v tomto konkrétnom prípade ide o záznamy od súkromných osôb vyžiadané políciou s tým, že polícia skúmala časový úsek trestného činu, preto námietky obhajoby o nezákonnosti, resp. úprave tohto záznamu nie sú opodstatnené.

Namietaný príchod hliadky na miesto činu je plne v réžii policajných orgánov, ktoré sú v zmysle zákona o policajnom zbore povinné odhaľovať trestnú činnosť, a to aj prostriedkami operatívno-pátracej činnosti, či cestou informátorov.

Členovia hliadky polície jednoznačne potvrdili, že obžalovaných riadne pred úkonmi poučili. To, že si nespomenuli s odstupom času na presné použitie slov, neznevierohodňuje ich výpovede. Obžalovaným boli dané na podpis zákonné poučenia (č.l. 197, 198), ktoré títo podpísali a uviedli, že k nim nemajú výhrady. Ich následné námietky po nájdení metamfetamínu potom vyznievajú účelovo a nevierohodne. Skutočnosť, že sa na predmetnej peňaženke nenašli odtlačky prstov obžalovaného P., neznamená, že s ňou nemanipuloval. Skúmanie odtlačkov robil znalecký ústav až po skúmaní omamných látok nájdených v peňaženke, a teda zistené stopy na peňaženke už boli neupotrebitelné, čo je logické, nakoľko peňaženku už držalo viacero osôb. Sám obžalovaný vo svojej výpovedi priznáva, že peňaženku niekoľkokrát v ruke držal.

K namietanej bezpečnostnej prehliadke je potrebné uviesť, že polícia išla na zásah po operatívno-pátracou činnosťou zistenej informácii, že na mieste činu sa majú predávať drogy, pričom príslušníci polície vo vozidle obžalovaného videli zbraň. Za zistenia, podozrenia, že sa na mieste činu vo vozidle obžalovaného nachádzali drogy, s ohľadom na zbraň viditeľnú v jeho vozidle, bolo možné zaistený metamfetamín aj odňať, a išlo by o zákonný dôkaz, aj pri nedostatku poučenia o sebaobviňovaní, (aktuálna judikatúra NS SR). Zo spisového materiálu však vyplynulo, že obaja obžalovaní riadne a

zákonne poučení boli, a preto postup polície pri zákroku bol absolútne súladný so situáciou na mieste činu, aj so zákonom.

Z prepisov telefonických hovorov mobilnej stanice v držbe obžalovaného P. jednoznačne vyplýva, že ho pravidelne kontaktujú členovia drogovej komunity a žiadajú ho o stretnutie. Je úplne bežné v drogovej komunite užívateľov, že na označenie dávok používajú rôzne zastieracie názvy. Z mobilnej komunikácie vyplynuli pravidelné hovory obžalovaného P. s ľuďmi s drogovej komunity, s ktorými si dohadoval stretnutia na rôznych miestach. Z ďalšej komunikácie medzi užívateľmi drog vyplynulo, že obžalovaný P. /označovaný ako H./, nie je ochotný za „tovar“ zobrať niečo iné ako peniaze, z uvedeného je vyvoditeľná jeho aktivita ohľadne distribúcie pervitínu, čo jednoznačne potvrdil a dosvedčil aj svedok Z. S..

O vine obžalovaného preto po dôkladnom preskúmaní veci nemal krajský súd pochybnosti. Súd prvého stupňa vo veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, a dôkazy aj správne vyhodnotil. Tieto dôkazy dávali ucelenú, logickú, a ničím nenarušenú reťaz dôkazov, vedúcu k jedinému záveru, a tým je záver o vine obžalovaného P.

K výmere trestu obžalovanému P. krajský súd uvádza, že tento je vymeraný na spodnej hranici trestnej sadzby. Zároveň takýto trest zodpovedá všetkým zásadám uvedeným v ustanovení § 34 ods.1, ods.4 Tr.zák., ako aj zásadám generálnej a individuálnej prevencie. Je zrejme, že v minulosti mu uložené podmienčné tresty nevedli k jeho náprave a ani ho neodradili od ďalšej trestnej činnosti. Naopak v čase skúšobnej doby podmienčného odsúdenia sa dopustil rovnako závažného vysoko nebezpečného drogového trestného činu, preto aj trest musí zodpovedať tejto skutočnosti. Zákonodarca závažnosť tohto trestného činu vyjadril trestnou sadzbou, ktorá je v rozmedzí desať rokov až pätnásť rokov. Trest mu uložený v rozmedzí 10 rokov preto je nevyhnutne potrebný na jeho nápravu a prevýchovu.

K odvolaniu obžalovaného H. voči výroku o treste :

Neúprimnosť oľutovania trestného činu zo strany obžalovaného B. správne skonštatoval prvostupňový súd. Obžalovaný B. priznal len tie skutočnosti, ktoré mu od začiatku prípravného konania boli preukázané orgánmi činnými v trestnom konaní. Zároveň však odmietol objasniť jeho spojenie s obžalovaným P.. Teda účelovo podsúval informácie tak, aby svedčili v jeho prospech, ale zároveň neboli v neprospech obžalovaného P., čo už nemožno nazývať úprimnosťou oľutovania jeho konania. Obžalovaný B. pomohol súdu tým, že konanie nebolo zaťažené vykonávaním dôkazov ohľadom skutku č. 2), ktorý sa ho dotýkal, aj toto však bola pomoc len čiastočná, pretože s poukazom na popieranie viny obžalovaným P. súd celé dokazovanie ohľadom skutku č. 1) vykonať musel. Určitý druh špekulácie v postoji obžalovaného ku svojej trestnej činnosti následne po nej je teda zrejmy.

Ohľadom námietok obžalovaného voči pričítaniu mu predchádzajúceho odsúdenia je potrebné uviesť, že súd je povinný zohľadniť osobu obžalovaného - jeho predchádzajúci život. Z hľadiska možnosti jeho nápravy aj jeho následné chovanie po odsúdení. Zo spisového materiálu je zrejme, že obžalovaný B. po právoplatnom odsúdení pre prečin zanedbania povinnej výživy na podmienčne odložený trest odňatia slobody bol zadržaný s psychotropnou látkou, z čoho je zrejme vyvoditeľ záver, že tento trest mu súdom uložený nemal na neho žiaden prevýchovný vplyv.

Aj ohľadom uloženia mu psychiatrického liečenia ambulantnou formou súd prvého stupňa rozhodol správne, pretože zohľadnil závery znaleckého posudku znalca z odboru psychiatria.

K výmere trestu obžalovanému B. je potrebné uviesť, že odvolací súd nezistil podmienky, pre ktoré by sa takýto trest javil ako neprimeraný, ako tieto pre zrušenie výroku o treste odvolacím súdom vyžaduje ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e/ Tr.por, preto sa odvolací súd plne stotožňuje s výmerou a odôvodnením tohto trestu prvostupňovým súdom.

Obžalovaný je osobou, ktorá spáchala trestný čin v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia hoci za iný druh trestnej činnosti, je to však prejav takého narušenia páchatel'a, ktoré sa musí premietnuť aj do výmery trestu odňatia slobody. Zároveň však takýto trest plne zodpovedá zásadám na ukládanie trestov uvedeným v ustanovení § 34 ods.1, ods.4 Tr.zák. aj zásadám generálnej a individuálnej prevencie, a je zároveň aj trestom potrebným na nápravu a prevýchovu obžalovaného.

Na základe týchto dôvodov odvolací súd považoval odvolania obžalovaných za nedôvodné a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny
opravný prostriedok.